

EL VALLÈS NOU

Periòdic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 céntims

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

La Agrícola Espanyola

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000,000 de Pessetes. Capital desembolsat, 325,000 Pessetes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** d'incendi de cullites, cuberts i heines de pagés, i **SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS: **CLAUDI SOLANES**, Carrer del Bisbe Grivé.

FONDA CATALANA

Santaolaria i Font

Salons pera familia. Grans habitacions.
 Servei esmerat. Especialitat en banquets.
 Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, **MOLLET**
 números, 58 y 60.

¡Alerta!

El mal estar i l'inseguritat domina a tothom; ningú sap aont aném a parar i aixó fá que tothom te por en l'esdevenir. Tement els interesats en queduri aquest desgabell al sentir els crits d'alerta que doném, qu'aixó s'acabi en profit del poble i en detriment de sos interessos particulars, comensan a iniciar algún moviment de concentració que creiem altament perillós per a Granollers i a la llarga per a els mateixos que l'inician, doncs el día que'l poble s'en dongui compte s'hi posará front a front com un sol home i'l farà caurer amb la forsa de la seva empenta.

Nosaltres que veiem aquest síntoma, devém donar el crit d'alerta! estudiant avuy la qüestió d'aquest mal estar baix un punt de vista, que creiem de molta importancia.

Deixant a part els partits polítics, avuy parlarém sols dels dos grans grups que integran la vida de Granollers, o siga els qui deurían pagar les cargues de l'Ajuntamen i 'ls qui veritablement, les paguen.

Aquestos dos grups en qual composició res tenen que veurer els ideals polítics, que individualment puga tenir cada un dels homes que'ls integran, van dibuixantse ja d'una manera clara i destacantse mes potents i diferenciats cada dia; ens referim als industrials venedors de queviures i a la gran massa obrera, qu'avui es importantíssima en nostra població.

El primer grupo anys ha qu'existeix; lo qu'ha fet ha sigut creixer al venir i desenrotllarse 'l segón, quin ha nascut impulsat per el desenrotllo de la industria i avui no sols te ja carta de natura-

lesa sino qu'es nombrosíssim en nostra vila.

Ha durat molt temps que la fàbrica era sols una ajuda per a les families, no la única base de son modo de viurer, ja que sols els nois i les noies anaven a la fàbrica per a ajudar amb son guany o amb la despesa que a llurs pares pagaban, (aberració tremenda doncs mai un fill deu pagar despesa a llurs pares) a la vida de la familia, doncs aquesta la tenia assegurada per altre cantó, tota vegade que'ls pares vivían de les terres i mai faltaba lo indispensable a la manutenció de tots.

Mes han anat passant anys i ha cambiat aquest estat de coses i avui s'han constituït una munió de families, que sols viuen del jornal que guanyen a la fàbrica o en el ofici a que's dedicant i aquestos avui forman una part importantíssima de nostra població, que cal tenir en compte al parlar dels assumptes locals. Aquest grupo, necessita tenir la vida barata, perque sos medis arribin a poguer notrirse be, com tothom necessita i mes un treballador que constantment, gasta energías corporals que te necessitat de refer.

Ay del día en que vingués un desequilibri entre'ls dos esmentats grups, en que'l primer, per interés particular mal entés, fes impossible la vida de l'altre. Aixó deu preocupar a tots, als industrials sobretot, els qui deurían ser un xic altruiestes per a judar a que la vida del poble siga próspera, que a la fi, per a élls mateixos farán; élls son els primers que deurían cumplir amb les cargues naturals i lógicas que deuen satisfer, procurant buscar manera d'abaratir els articles de primera necessitat, perque no vagi per terra aquesta especie de *trust* que va fent la vida mes

cara cada día i que ja comensa a veurers amb cert recel.

Per aixó'ls doném, potser amb excés de bona fé'l crit d'alerta. Si giran la vista a son entorn i examinan amb calma i serenitat la seva situació, veurán que jugan amb foc i aixó sempre es perillós. No vulguin per a secundar fins polítics, que a la llarga cap profit han de reportarlos, posarse front a front del consumidor i del poble en general, treballant per abarsagar-ho tot i dominar-ho tot, pera ajudar, potser enganyats, a qui no podrà ajudarlos a n'ells el dia en que'l poble veig el joc de que haurán sigut las primeras víctimas. Pensin que tenen la teulada de vidre i se'ls trencará'l dia en que s'hi tiri la primera pedra.

L'obrer que ha de comprar en petites cantitats, les especies que necessita per a la vida, veu que aquestas se li encaixen, i sent dir amb estranyesa, que baixa la recaudació de consums, ja qu'él menja lo mateix i mai li abaixen res per haverho entrat de *matute*; a él que paga de cinc en cinc céntims, no una vegada sino deu, els consums, l'exaspera 'l sentir dir que aquets no's pagan, quant él els paga decuplicats a qui deuría satisferlos.

Procurin, els qui abusan de l'estat de desgabell que atravessém, estar alerta en que no's desequilibrin aquestos dos grups, que si per un costat els uns s'uneixen i fan societats de defensa per a defensar, no sabém que, també podrían els altres unir-se per a prescindir dels que avui els tenen dominats, buscant els medis per a sortir d'aquest domini. Alerta, doncs, que per nostra part, i en be de tots, si convé, ja esfondirém mes aquest assumpte.